

FLIRT

É, pardon, vidím, že spěchají do malin – nechtěli by obírat trsy jeřabin? S nimi si pohrát, jak s ženskými prsy?

Nemilou příhodou trpkne nám bytí: postrci slunce uvízli pod obraz deštěm zlití, teď pučí tu zmar a bují pýr, oh là là, a moc!

Co pán říká? Šlo by? Jsou přeci člověk, gurmán, netopýr, jen loknou si krve divé, tepe v ní rokoko záhrobí, jež odvděčí se za pomoc –

- - -

A tak ulehl, svinul se v tvar mušle. A dal, co měl.

Dal tolik světla, kolik mu žena s sebou zabalila, dal, po čem skákal pes, když měl ji v objetí, zvracel to, močil všemi otvory a ony v té lázni jak rozpustilé děti, jak šťastní blázni, kteří sebe i jeho svlékly –

Pak zřetízkovaly, on zčelenkoval. Zavři oči a jen buď, řekly.

A tak byl. Zjitřené tělo a praskot dřev očesaných jeřabin dává tušit protioheň, který na oplátku spálí, co ani horečky nesežehly, co v sobě dosud nezabil.

Už svítalo, když nad popelem karabin riskl zpěv, když samou radostí nasadil tón, který hladové ptáky vystřelil z trní. É, pardon.